

Privirea

Caprar Florin

O clipă timpul parcă a stat în loc
Și simt că am atins nemărginirea,
Pentr-o secundă-n fărâma de noroc
Privirea ta mi-a întâlnit privirea.

Văpăi din cerul meu îngemănate
S-au aprins din stele-n grele vâlvătăi
Și-au răscolit simțirile uitate
Când ochii mei seduși au fost de ai tăi.

Și nepătrunse căi interioare,
Întortocheate ca într-un labirint ,
S-au redeschis iubirii visătoare
Simțind privirile de dor și de alint.

Strivit de albastrul cerului senin
Ce-n ochii tăi deplin s-a revărsat,
Resimt fiorul cald și cristalin
La care atât de mult eu am visat.

Și cern acum în ale mele gânduri
Trăirile pe care altădată
Le-am îngropat temeinic în adâncuri
Dar le revăd în raza ta curată

Ce-mi dăruiește-n suflet alinare
Și-o lume-ntreagă-n față se deschide,
Iubirea, în eterna ei splendoare,
Întreaga mea ființă o cuprinde.

Căprar Florin